

Grzegorz Kasdepke

Ostrożnie!

ilustracje: Artur Gulewicz, z pomocą Marysi

Grzegorz Kasdepke
Ostrożnie!
Wszystko, co powinno wiedzieć dziecko,
żeby mogło bezpiecznie bawić się w domu

© by Grzegorz Kasdepke
© by Wydawnictwo Literatura

Okładka i ilustracje:
Artur Gulewicz

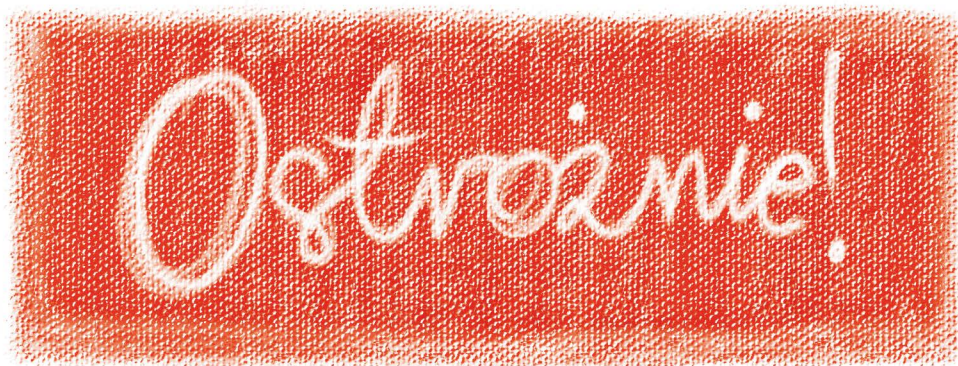
Korekta:
Lidia Kowalczyk, Joanna Pijewska

Wydanie XI
siódme w tym opracowaniu

ISBN 978-83-7672-432-4

Wydawnictwo **Literatura**, Łódź 2016
91-334 Łódź, ul. Srebrna 41
handlowy@wyd-literatura.com.pl
tel. (42) 630-23-81
faks (42) 632-30-24
www.wyd-literatura.com.pl

Grzegorz Kasdepke

Wszystko, co powinno wiedzieć dziecko,
żeby mogło bezpiecznie bawić się w domu

Drogie Dzieciaki,

zapewne część z Was chciałaby przeżyć wspaniałą przygodę. Mogłaby być nawet odrobinę niebezpieczna, prawda? A tu pech! No bo jak przeżyć wspaniałą, niebezpieczną przygodę, jeżeli mieszka się w Polsce, a nie na przykład w Afryce? Nie ma u nas lwów, nie ma ogromnych pustyń, nie ma nawet włochatych pajaków!

Hm, i co tu robić?...

Głowa do góry! Każdy może zostać Tropicielem Prawdziwych Niebezpieczeństw. I to bez ruszania się z domu. Jak? Wystarczy popatrzeć dookoła. Ta książka pomoże Wam wytropić to wszystko, co w Waszym domu kłuje, parzy, kaleczy i w ogóle robi krzywdę. Gotowi na przygodę?

Zaczynamy!

Grzegorz Kasdepke

Ciekawe, czy coś zagraża naszym palcom?

UWAGA na palce!

Dominik był zachwycony, gdy dostał od babci Marysi ślicznego szczeniaczka. Wreszcie nie będzie najmłodszy w rodzinie! Być najmłodszym to wcale nie taka prosta sprawa. Wprawdzie wszyscy o najmłodszego się troszczą, ale też każdy uważa, że jest od niego mądrzejszy. Dlatego, gdy Dominik zobaczył szczekającą kuleczkę, o mało nie zwariował z radości.

- Będziesz miał na imię Junior - powiedział.

- Junior

to inaczey ktoś młodszy,
rozumiesz?

- Hau!

- potwierdził Junior.

Dominik pokraśniał z zadowolenia. I zaraz postanowił podzielić się z Juniorem swoim bogatym życiowym doświadczeniem.

– Życie jest fajne – powiedział z powagą.

– Ale nawet w domu należy uważać. Na przykład na palce. Wiesz, co to są palce?

Junior zamachał ogonem na znak, że owszem, wie.

– Za nic w świecie – mówił dalej Dominik – nie wkładaj ich między drzwi a fra... – przerwał i spojrzał z wahaniem na babcię Marysię, która wniosła właśnie miseczkę z wodą.

– Framugę – podpowiedziała babcia.

– Właśnie, framugę! – zgodził się Dominik. – Słuchasz mnie?

framuga

Ale Junior wydawał się bardziej zainteresowany miseczką z wodą niż słowami Dominika.

– Nie no, on jest niepoważny... – jęknął Dominik, zupełnie tak samo jak mama, gdy stara się przestrzec Dominika przed niektórymi niebezpieczeństwami.

– Naprawdę? – zachichotała babcia Marysia i poszła do kuchni.

– Naprawdę – zasapał Dominik.

– Junior,
słuchaj mnie!

Palców nie można pchać też z tej strony drzwi,
gdzie są zamiasy. Ani w zbyt wąskie separatory
między szarebelkami kneset. Ani do butelek.
Ani do szafki z nożami. Uwaga też na
zapalki i gorące garnki.

Zapamiętasz?

– Hau! – zaszczekał Junior.

A potem capnął Dominika za rękę.

Oho – pomyślał Dominik, umykając do babci Marysi.

– Na psie zęby też należy uważać.

Człowiek uczy się przez całe życie.

A teraz usiądźcie ze swoimi rodzicami
i porozmawiajcie o innych miejscach,
w które raczej nie należy pchać palców.

- Niektóre zabawy są bardzo niemądre
– na przykład wpychanie sobie czegoś do ucha...

Klocek w nosie

Opieka nad ruchliwym kilkulatkiem nie jest łatwa, ale prawdziwe wyzwanie to opieka nad ruchliwym kilkulatkiem oraz jego psem. Do takich wniosków doszła babcia Marysia po tygodniu zajmowania się Dominikiem.

– Ja chyba zwariuję...

– jęknęła na widok rozsypanego w kuchni grochu.

– Co to ma znaczyć?!

– Że Junior to jeszcze szczeniak... – westchnął Dominik.

– **Hau!**

– zaprotestował Junior.

– A kto chciał sobie wepchnąć groch do ucha?!
– Dominik spojrzał na pieska z potępieniem. – I fa-
solę?!

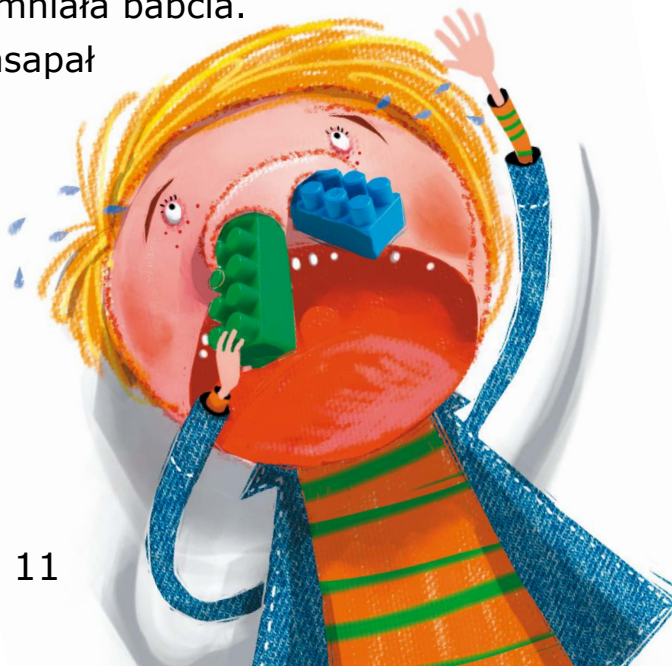
– Ty – wtrąciła babcia Marysia. – Przedwczoraj,
o ile dobrze pamiętam!

– Ale nie z głupoty – zaczerwienił się Dominik. –
To były przygotowania do kolejnej lekcji. Chciałem
sprawdzić, czego jeszcze nie należy pchać do uszu.

– I do nosa – przypomniała babcia.

– Tak, i do nosa – zasapał
ze złością Dominik.

Babcia Marysia poki-
wała głową. Do koń-
ca życia nie zapo-
mni tego widoku:
zapłakany Dominik
ze sterczącymi z noz-
drzy klockami lego.

– Przecież nie robiłem tego dla zabawy! – naburmuszył się Dominik.

– Tak czy siak mądre to nie było – odparła babcia Marysia. – Pewnych rzeczy nie robi się, i już! Chyba, że chcesz trafić do szpitala.

Nie można sobie wkładać do uszu lub do nosa kulek, zabawek, otórków, cukierków, patyków czy cegokolników!

– Powiedz to mamie – mruknął Dominik.

– Dlaczego? – zdziwiła się babcia Marysia. – Chyba mama nie jest aż tak niemądra, żeby...

– Nie?! – przerwał jej Dominik. – To poczekaj chwilę!

Babcia Marysia i Junior wymienili zdumione spojrzenia. Tymczasem Dominik pobiegł do łazienki. Po sekundzie był z powrotem.

– No i co?!

– zapytał triumfalnie.

– Przecież to są patyczki do czyszczenia uszu – roześmiała się babcia Marysia.

– No właśnie – przytaknął Dominik. – Do uszu!
Czyli mama może, a ja nie!

– No tak – pokiwała głową babcia Marysia. – Bo nawet takimi patyczkami można sobie zrobić krzywdę.

Dominik zagryzł wargi.

– Podsumujmy – powiedziała łagodnie babcia Marysia.

– Nie wpychamy niczego do uszu, oczu, buzi i nosa.

– A do... – zaczął niepewnie Dominik.

– Nigdzie – powiedziała z naciskiem babcia Marysia. – Zrozumiano?!

– Zrozumiano – mruknął z urazą Dominik. Ta babcia chyba naprawdę myśli, że on jest dzieckiem!

No to jeszcze raz: czego i gdzie nie należy wpychać?